

קלא:

עין משפט
נר מצוה

י א מ"ו מהלכות
מתנות עניים ה"ב
ופ"ו מהל' מרומוס ה"א
קמז לאוין רנד:
כ ב מ"י ס"א מהלכות
מסערי ח: ד
כא ג מ"י פ"ט מהל'
נצרים ה"ב כ קמז
פשין קמז טושי"ע י"ד ס'
סא סקף ח:
כב ד מ"י פ"י מהל'
מסערי קרעמס ה"ב
ט' ט':

סוף דברי

[illegible]

הזרוע והלחיים פרק עשירי חולין

בגון זרוע ווא זרוע. דא זרוע ממש למא לי נמימר בגון לימא
 ושאר ממשות כהונה הרוע כו' אלם מדקאמר בגון אלם
 בזרוע מיירי אלם בזהוהו דהיינו מעשר ראשון וזאטערך ליה למימר
 בגון זרוע דא כדאמר כהונה מעשר ראשון הוה אמינא דה"ה
 ממשות כהונה להכי תנא בגון הרוע
 והכי קאמר ושאר ממשות כהונה שון
 דוגמא זרוע כגון מעשר ראשון
 מוסיףין אכל זרוע ענמה לא
 דמספקא לן כרז:

תא שמע כל דבר שבקדושה בו.

חימה מאי פריך ליה לרב
מהכא דלמא משום הכי אין מוסיפין
משום דמספקא ליה לנחא אי איקרו
עם או לא וי"ל דלא משמע ליה שיהיה
ספק לנחא ובפ"י ר"ח גרס לימא
מסייע ליה כל דנר שנקדושה כו':
דבי

שלו ומעשר עני המתחלק בתוך הבית ישי בו טוב
מעמא נתינה כתיבא ביה ואפי' עני שבשיראל מוצי'
ר' אילעא גמר לגר לגר מהתם מה להלן מוזרר עני נ
עני על שלו ושאר מתנות כהונה כגון הזרוע והחליץ
אותן לא מכהן לכהן ולא מלוי ללוי הא מלוי לכהן מוצי'
כגון הזרוע ולא זרוע ומאי ניהו מעשר ראשון מעשר
אלעזר בן עזריה דתניא *תרומה לכהן מעשר ראשון
ר' אלעזר בן עזריה אומר אף לכהן אימר דאמר ר'
לכהן לכהן ולא ללוי מי אמר אין *לבתר דקנסיהו
עורא דלא יבינין להו משקל מינייהו מי אמר אלא כב
ניהו ראשית הנו ת"ש זה הכלל כל דבר שהוא
ותרומת מעשר וחלה מוציאין אותו מידם וכל דבר
הזרוע והחליץ והקבה אין מוציאין אותו מידם כגון זה
מעשר ראשון ולבתר דקנסיהו עורא ת"ש *השוחט
פטור מן המתנות הא ללוי ולישראל חייב לא תימא ו
אלא אימא הא לישראל חייב אבל ללוי מאי פטור אי
ולעובר כוכבים פטור מן המתנות ועוד הא תניא
כוכבים פטור מן המתנות ללוי לישראל חייב תיוב
תניא ה"א דתניא *וכפר את מקדש הקדש זה חיל
זה חיל מובח במשמעו יכפר אלו עזרות כהנים ככ
ישראל יכפר אלו הלויים ותניא אידך יכפר אלו ע
קמיפלגי דמר סבר איקרו עם *ומר סבר לא איקרו
כהאי תנא לימא ואי סכירא ליה כהאי תנא לימא
תנא אי כהאי תנא דרש *מיימר הלכתא כוותיה
דדרכ חסדא עולא יהויב מתנתא לכהנתא
דמתנת כהנת נאכלת מנחת כהן אינה נאכלת ו
כהנת והכתיב *וכל מנחת כהן כליל תהיה לא

נקראו כהנים (לויים) הלכך אע"ג דנמעשר ראשון לוי כתיב ביה נאמנ
דקנסניהו עורא. בריכות (דף פ"ו:) אמר מפייה מה קנסו לויים נמעשר מ
ללא מלאכי עס. אבל מקרא מפורש ללא מלאכי קנסקם אבל דווגמא
לויים נמעשרת. הלויס לנתת לא המעמיטם על מרומה מעשר ואל
אימר דקנסניהו כו' משקל נמי מינייהו מי אמר. בתמיה. אכתי הדרא
מוציאין מלי לכהן ולא זרוע עמלו. ומאי ניזו כגון זרוע ראשית הבו
שמוכר לזרים כגון מרומה ויפלא כהן מוציאין מיד לוי לכהן. ו**אין** כ
מיד לוי לכהן. אלאה פסיעתו כי ללא איקרו עס ואמאי שפסקא ליה לא
מוציאין נמעשר ראשון קאמר ובמר דקנסניהו עורא ואסתריך ליה לא
שקלינן מינייהו: **השומע לכהן.** להכי נקט השומע לכהן דעליה דעמא
ואלא ידענא דר"ש כה"ק: **וכפר אם מקדש הקדש.** נעצרות יום הכ
קדש ושני שזל יוה"כ מכפרים עד טומאה דקדש וקדשו כלאמרין קדש
מקדש כגון טומא נמקדש דעבד בלא שטייה דאין כלל טומאה מקדש
מחייב עד שיהיה כדי השחמה: **ויכפר אלו הפעורים.** כל טומאה
וישראלים ועבדים קרא ימייר קדשים: **עבדים.** כנענים דליניה נמי בעי
דמביי עובא איש ואשה שוין (ד"ק טו.): **דמר סבר איקרו עס.** והו ככלל ע
קדש: **הילכא דרב.** ולא שקלינן מינייהו: **וכרב חסדא.** דאמרין מיק
דקדשה לוי ללו דלען אקסירס לזרים הרי מוסרתם וכל זמן
משעת: **נחת כהנים נאכלם.** השירים מנחתם ישראלי: **מנחת**

השכחה והפאה דכתיב יבוקצרכם את
קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצורך
ולקט קצורך וגו' ² כי תקצור קצורך בשדך
ושכחת עומר בשדה שנים שבאילן השכחה
והפאה דכתיב ³ כי תחבוש זיתך לא תפאר
אחריו ותנא דבי ר' ישמעאל שלא תמול
תפארתו ממנו אחריו זה שכחה וכולן אין
בהן מוכח הנאה לבעלים מאי מעמא עויבה
כתיבא בהו ואפי' עני שבישראל מוציאין
אוהו מידו דכתיב ולקט קצורך לא תלקט
לעני ולבו תנוור אותם ⁴ להביור וזו ויל

לענין ולגן תעובד אותם ^{לדחור} ענין
ענין הכית יש בו טובת הנאה לבעלים מאי
ענין שבשיראל מוציאין אותו מידו דאמר
מה להלן מותר עני על שלו אף כאן מותר
הנה כגון הורוע והלחיים והקבה אין מוציאין
ללוי הא מלוי לכהן מוציאין אלמא איקרו עם
מעשר ראשון מעשר ראשון דלוי הוא כרבי
ה לכהן מעשר ראשון ללוי דברי ר' עקיבא
לכהן אימר דאמר ר' אלעזר בן עזריה אף
אין ^{לכתב} דקנסינהו עזריה אימר דקנסינהו
ללוי ^{מי} אמר אלא כגון זרוע ולא זרוע ומאי
נלל כו דבר שהוא בקדושה כגון תרומה
אותן מידם וכל דבר שאינו בקדושה כגון
אין אותו מידם כגון זרוע ולא זרוע ומאי ניהו
עזרא ת"ש ^{השוחט} לכהן ולעובד כוכבים
דאל חייב לא תימא הא ללוי ולישראל חייב
ל ללוי מאי פטור אי הכי ליתני השוחט ללוי
נגות ועוד הא תניא השוחט לכהן ולעובד
ולישראל חייב תיובתא דרב אמר לך רב
מקדש הקדש זה לפני ולפני אהל מועד
אלו עורות כהנים כמשמעו עם הקהל אלו
אידך יכפר אלו עבדים מאי לאו בהא
ימר סבר לא איקרו עם ורב אי סבירא ליה
הה כהא תנא לימא מספקא ליה אי כהאי
ימר הלכתא כוותיה דרב והלכתא כוותיה
מתנתא לכהנתא אייתיביה רבא לעולא
כהן אינה נאכלת ואי אמרת כהן ואפילו
כן כליל תהיה לא תאכל כהן ליה רבי
ממונר

ר ראשון לוי חביב היה (ומהדר יוח) כהנים נמי משמחתי:
ויו מה קצו לים תבעש פמני שלל עלו ימימי עורר דכמי:
מנחמי שקנס אלל דוגומי ים לדבר שכתוב בעורר כסו:
נוס על תמוה מעשר לל היו חולקין כלל מעשר גבור:
אמר. בתמימי. ארמי הדורל תאקפתו לרמיסיה אל מלוי לל
יגיהו כגון ורוע ראשית הגו דהסם לא חביב עס ואי נל לל
ויחין מרד לוי לכהן: ושאין כס משוס קדוש כגון סורוע כ
ו עס ואמחי מספקא ליה לרבי: כגון ורוע ולא ורוע. דרור
אניהו עורר ואלטריך לל לאשמעימי דאש"ג דקניסיהו לל
השועת כהנא דעליה דטבח רמיח דכמי (דברים יח) מלח
דש הקדש. צבדות יום הכפורים: לפני ולפנים. מכפרת
מקדש וקדשי כדלמרינן בשבועות (דף קז ב): מוכח כשמשו
יהי דליין כלן טומאה דהיכא דנטמא בעורה קי"ל ב
אלו הערוות. על טומאה שאירעה בעורה על הכהנים
ימי. כעניס דליהו נמי כעי כפרה דל מלות שאלשח ימימי
סכר איקרו עס. והו ככלל עס הקהל הילכין וכפרין) ימירא אל
וכבר חסד. דלמרי) מוק ממות כהנא אז אוכלן פסיו:
הי מומת כהן ונל דמי למרומה ואי משוס ונתן
ס כמותת ישראל: מנחם כהן אינה נאכלת. דכולהו

מסורת הש"ס

(א) גוינין (יב.), (ג) ב"ב פא:
 יבמות פ. ע"ג תרבות ט.
 (ד) לקמן קלב. (ד) מנחות
 גב. שבת קכ"ג: ר' יוחנן פא:
 (ה) לקמן קלב. (ו) געזיל
 קל: לקמן קלב. (ז) סוטה
 ט. מחלן שרד שרד ערד
 גע"א, (ח) פסח פ"ו מ"א
 (י) פסח פ"ד מ"ן, (כ) ע"כ
 ש"ך גע"א, (ל) וירקא
 י. כנא. (ל) ודברים דה.
 (מ) וירקא כנא, (ס) געזיל
 דה: (נ) כעשר, (סג) ופסל
 למחבר, (צ"ל כהן
 קל) וז"ל יסכר, (ר) געזיל
 (ק) וז"ל אחש יסכרל

תורה אור השלם

1. ובקשרנו את קציר
אירבענו אל הנחל את
קציר קציר וקציר ולקט
קציר אל הטקט לעי
קציר חובב את א"י
אלוינס יקירנו ב"י
2. ב"י חקיר קציר
שקדו שבתתנו בעל
שקדו אל חובב לקח
ל"י ליתום ולאלמנה
לדור לעד יקירנו
אלקח בכל מעשה
ל"י דברים יד
3. ב"י חובב קור אל
חאיר קציר
ליתום ולאלמנה יורה
דברים יד
4. ובפר א"י מוקדש
הקדש ואת ארל מועד
א"י דמובח את קציר
והביתנו ועל כל
הקדש יבפר
יקראו טו
5. וקנתו בזה כליל
תורה אל תאכל
יקראו יט

גליון הש"ס

נח' וס' לא איקרו עס.
ער ברטיי כחומס נס'
וכריתן ילדו דענט לי
מלו בניהם במדבר וביהשע
ה' ה' וכל העם היולדים
במדבר לא מלו משמע
דלוח לא איהיו עס:

רעזאליזאציע

אשפיר [די שאינביליר].
ליטול את יופיו (של
משהו).